

वा० रा०

॥ ६३ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ वासवापत्यं वासविः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्रहसन्निति मां जिघृक्षुर्दुरात्मा स्वयमेव ग्रहणं प्राप्त इति तोषात्पहासः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आसादितः कक्षनिक्षेपं प्रा-
पितः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अश्रांतवदश्रांतः सन् ॥ मां पर्वतसमानभारं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तुभ्यं तव ॥ ४० ॥ नौ आवयोः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आगतैः सहेति शेषः ॥

बहुयोजनसाहस्रं वहमानो महाहरिः ॥ वायुवच्च मनोवच्च जगाम सहशत्रुणा ॥ ३० ॥ उत्तरे सागरे संध्यामुपासित्वा दशाननं ॥ वहमा-
नोगमद्वालीपूर्ववै समहोदधिं ॥ ३१ ॥ तत्रापि संध्यामन्वास्य वासविः सहरीश्वरः ॥ किष्किं धामभितोगृह्य रावणं पुनरागमत् ॥ ३२ ॥ च-
तुर्ध्वपिसमुद्रेषु संध्यामन्वास्य वानरः ॥ रावणो द्वहनश्रांतः किष्किं धोपवने पतत् ॥ ३३ ॥ रावणं तु मुमोचाथ स्वकक्षात्कपिसत्तमः ॥ कु-
तस्त्वमिति चोवाच प्रहसन् रावणं मुहुः ॥ ३४ ॥ विस्मयंतु महद्गत्वाश्रमलोलनिरीक्षणः ॥ राक्षसेन्द्रो हरीन्द्रं तमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३५ ॥
वानरेन्द्रमहेंद्राभिराक्षसेन्द्रोऽस्मिरावणः ॥ युद्धेषुरिह संप्राप्तः स चाद्यासादितस्त्वया ॥ ३६ ॥ अहो बलमहो वीर्यमहो गांभीर्यमेव च ॥ ये-
नाहं पशुवद्गृह्य भ्रामितश्चतुरोर्णवान् ॥ ३७ ॥ एवमश्रांतवद्दीर्घशीघ्रमेव च वानर ॥ मां चैवोद्वहमानस्तु कोन्यो वीरभविष्यति ॥ ३८ ॥
त्रयाणामेव भूतानां गतिरेषा पुर्वंगम ॥ मनो निलसुपर्णानां तव चात्र न संशयः ॥ ३९ ॥ सोऽहं दृष्ट्वलस्तुभ्यमिच्छामि हरिपुंगव ॥ त्वया स-
हचिरं सख्यं सुस्निग्धं पावकाग्रतः ॥ ४० ॥ दाराः पुत्राः पुरं राष्ट्रं भोगाच्छादनभोजनं ॥ सर्वमेवाविभक्तं नो भविष्यति हरीश्वर ॥ ४१ ॥ ततः-
प्रज्वालयित्वाग्निं तावुभौ हरिराक्षसौ ॥ भ्रातृत्वमुपसंपन्नौ परिष्वज्य परस्परं ॥ ४२ ॥ अन्योन्यं लंबितकरौ ततस्तौ हरिराक्षसौ ॥ किष्किं-
धां विशतुर्हृष्टौ सिंहौ गिरिगुहामिव ॥ ४३ ॥ स तत्र मासमुपितः सुग्रीव इव रावणः ॥ अमात्यैरागतैर्नीतस्त्रैलोक्योत्सादनार्थिभिः ॥ ४४ ॥
एवमेतत्पुरावृत्तं वालिनारावणः प्रभो ॥ धर्षितश्चकृतश्चापि भ्राता पावकसन्निधौ ॥ ४५ ॥

॥ ४४ ॥ धर्षितः वालिनारावणः पश्चात्पावकनिकटे भ्राताकृतः सोदरभाषतया स्नेहकृतः ॥ ४५ ॥

उ० का०

॥ ६३ ॥